

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 238.

V Ljubljani, v ponedeljek 18. oktobra 1897.

Letnik XXV.

Položaj.*)

Dunaj, 15. okt.

Nepričakovana vest je danes krožila po zbornici; grof Badeni pelje se zvečer v Pešto k cesarju, da vloži svojo ostavko! Kmalu se je sicer pokazalo, da je vest neresnična. Toda, da je ta vest nastala in da se je vrjela, to je trenutni značaj položaja. Situacija je tako zavožena, da skoro že ni misliti na drugo rešitev, nego na Badenijev odstop.

Vsemu temu pa je Badeni sam kriv. Nagromadil je polagoma toliko grehov in napak, da skoro ne more zadostovati druga pokora, nego odstop! In čim preje to stori, tem bolje — tako se sodi v mnogih krogih desnice. Jeden najodličnejših voditeljev poslednje mu je še nedavno namignil naravnost, da boljšega ne more storiti, nego odstopiti. Neovrgljiv faktum je, da je skoro ni stranke, pri kateri bi grof Badeni še užival zaupanje. Celo poljski klub ima močno frakcijo, ki želi Badenija v deveto deželo. Kako pa hoče grof Badeni vladati, brez zaupanja večine zbornice?

Položaj je ta, da za spravi provizorij grof Badeni skoro gotovo ne dobi večine. Votiranje provizorija bil bi eminenten čin zaupanja do vlade — za ta čin pa, kakor stvari stoje danes, ni večine v zbornici. Sicer pa niti verjetno ri, da pride do 31. grudna do glasovanja o provizoriju, ker bode obstrukcija to zaprečila. Kaj potem? Ne vemo, če je grof Badeni o tem na čistem, toliko pa je gotovo, da Badeni položaja ne more rešiti, razun če hoče poseči po zadnjem in najnevarnejšem orožju: po „Staatsstreich-u“.

*) Ta članek nam je za soboto prepozno došel, dasi je bil na Dunaju oddan pravočasno. Ured.

Toda neverjetno je, da bi krona v to privolila, sedaj, ob petdesetletnici slavnega vladanja našega cesarja. Zato pač ne bode preostajalo drugo, nego da se grof Badeni umakne in naredi prostor drugemu. Toda komu? O tem bode imela krona odločevati — toda toliko je gotovo, da se tudi po Badeniju ne bode vladalo zoper Slované.

Situacija je hitro in temeljito rešena, da pride na mesto sedanjega kabineta ministerstvo, ki bode uživalo zaupanje cele desnice. Potem je položaj v par dneh rešen, parlamentaren red zagotovljen in vse težave bodejo odstranjene. To je naravna smer, v kateri se morajo pomikati poskusi za rešitev nesrečnega položaja. Ta rešitev bila bi konstitucionalna — vsaka druga pa revolucionarna!

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. oktobra.

Kriza v Badenijevem kabinetu še ni postala dejstvo, akoravno je brzojav že minuli petek naznanjal to senzačno vest českim in tudi slovenskim dnevnikom. Rodila se je ta vest sicer res v parlamentu, toda izšla ni, kakor napačno poroča sobotni „Slov. Narod“, iz krogov nemških klerikalcev, marveč so jo raztrosili in razbovali le židovski poročevalci, in so bili ravno nemški katoliški poslanci prvi, ki so avtentično dementovali vsa taka poročila. S tem torej sedaj še ni nič in grof Badeni še ostane nekaj časa na svojem mestu, kako dolgo, to je seveda negotovo. Položaj Badenijevega kabineta je res zelo kritičen, vendar najhuje šele pride, ako grof Badeni ne pridobi vseh strank desnice na svojo stran s tem, da ugodí vsem njihovim opravičenim zahtevam. Dunajski

listi poročajo, da se nahaja Badenijeva vlada v precepu, iz katerega se skoro niti rešiti ne more. Na jedni strani jo sili vladarjevo zaupanje k vztrajnosti na dosedanjem mestu, na drugi se ji pa stavijo ovire, da ne more izvesti tega, kar je neobhodno potrebno za nadaljni obstoj. Najbolj pa neki peče grofa Badenija, da ga povodom debate o zatožnici ministerstva ne podpirajo češki poslanci, akoravno bi po vladinem mnenju ravno oni morali zagovarjati vlado radi izdanih jezikovnih naredeb. Iz vsega torej sledi, da so postala tla za Badenija zelo vroča in da ni nikakor izključen njegov odstop še pred koncem tekočega leta.

Proračunski odsek si je, kot smo že poročali, izbral pododsek, v katerem naj poročevalci posamnih dežel podajo glavnemu poročevalcu potrebno gradivo. Za načelnika temu pododseku je bil voljen dr. Fuchs; za zapisnikarja pa di. Gregorčič in dr. Krek. V pododseku so ti-le poslanci: Janda, dr. Pergelt, Baumgartner, dr. Fuchs, Schlesinger, Lupul, dr. Gregorčič, dr. Krek, Abrahamowicz, Borčič, dr. Zúček, Kaiser in Forcher.

Poljska gimnazija v Teštnu je po dolgem in vročem boju konečno vendar le dobila pravico javnosti, akoravno mnogo prepozno, kajti z vednim odlaganjem se je dogajala poljskemu narodu velika krivica. In vendar se sedaj se je ustreglo tej opravičeni zahtevi po mnenju slavofobnih glasil mnogo prezgodaj. Tešinska „Silesia“ udriha z vso besnostjo po vladi, ker je dovolila pravico javnosti zavodu „za poljsko-narodno in klerikalno propagando“. Podržavljenje, piše omenjeni germanski list dalje, je čin sovraštva nasproti nemštvu in pospeševanje panslavistično-klerikalne agitacije. — Koliko nepotrebnega vrišča in hrupa radi take malenkosti! Kaj bi rekli še le Nemci, ko

LISTEK.

Spomini na Kredarico.

F. S. Finžgar.

(Dalje.)

V tem ko smo nekoliko „gablovali“, povabi nas zvonček, da se prične blagoslovljenje kapelice. — Duhovščina je že bila zbrana pred kapelico, njej na čelu preč. gosp. dekan Novak. Ljudstvo je privrelo, pobožno se odkrilo in vidno ginjeno prisostvovalo pobožnosti. Ne gre se zato, da bi ponavljal besede slavnostnega govornika gosp. kanonika Sušnika, da bi natančno opisal red ali slovilo blagoslova, ne, vsaj to je taisto tu in tam. — Ali učinek in vtisek je gotovo nekaj izrednega, nekaj velikankega! — Ko si videl vrhu teh skal duhovnike v svečenjski, obredni obleki, ko si videl, kako se je poredala cela družba v pobožne pare in glasno molila rožni venec, ko te je zadela sveža kapljica blagoslovljene vode, ki se je utrnila v solncu kot morski draguljček, utrnila z živo rudeče slečeve vejice, ko so zadoneli nad skalami navdušeni, prišrčni glasovi petih litanij, ko je zbor dvanajsterih duhovnikov ponovil: Sancta Maria, ora pro nobis! — ko se je med petjem videlo in slišalo, kako pobožni, preprosti ljudje vsi ginjeni šepetajo rožni venec, kako zaupljivo opi-

rajo oči skozi vrata na altarček — na Mater Božjo — tedaj se je dvignilo mnogo pokrivalo in zastrlo obraz in zastrlo oči, da se nista videli tihi solzi, ki ste se prikradli iz očí in zdrsnili po licih. Trenotka pa, ko so premolknil vrli pevci, ko je ljudstvo pokleknilo, iz kapelice pa je naznanil srebrni glas tihega zvončka, da se vrši na altarju največji čudež, čudež brezmejne božje Vsegamogočnosti in prav tako brezmejne Kristove, samega sebe uničujoče ponižnosti, tega trenotka ne bo pozabil nihče, kdor ga je doživel.

Po prvi sv. maši je bila še jedna, med to pa in zadnjo daritvijo smo prebrali te-le pesmice, zložene na Kredarici:

Triglavska Marija.

F. S. Finžgar.

Nazval Te angelska kraljica
Duha preroškega razvnet
Predavni videc: „Jerihunski cvet.“
In pel o Tebi rajska je devica.
A danes, dasi videc nisem slaven,
Sedanji ne, ne prerok daven,
Nazivljam Te, nebeška dika,
Dezele kranjske cvet: Planika!
Kot ta planika snego bela,
Na skalah divjih se razcvela,
Blesti v krasoti k sebi nas vabeč —
Tako srca Tvoj plamen nas goreč,

In duše Tvoje svete nas vrline
Izvabile so iz doline,
Pomolit Tebi se in Te častit,
Posnemat Tvojih čednostij odsvit.

Kot v gori beli cvet sameva,
Tako si Ti, nebeška deva,
V samoti čula in molila,
V samoti Sina odgojila,
Oj Sina, ki za nas prelil je kri
Pokazal on, sam Bog, kako naj se trpi,
Trpi za brate se, za vse ljudi.
O, da Marija, kakor Tvoja
Bila otrok slovenskih bi odgoja,
Da bi iz naroda procvetele
Mladičke kot planike čiste bele,
Da deček vsak bi bil možak,
Za dom krepak bi bil junak!

A ni planina dom miru,
Planina dom je strele in gromu,
Srdit tu v gorah je vladar
Nebrzdan, razdivjan vihar!
Čimbolj pa blisk plamteč gori,
Čimbolj vihar preteč besni
Bolj sveti bela se planika
Planin osojnih dična dika.
Tako je Jeseja mladika;
Čimbolj na svetu je trpela

bi zagnali Poljaki in ostali Slovani veliko bolj upravičen krik napram tolikemu številu nepotrebnih ponemčevalnih zavodov, ko je vendar poljski narod v veliki večini. Zopet nov dokaz, kako umevajo naši narodni nasprotniki narodno enakopravnost.

Nagodbent provizorij v ogerskem parlamentu. Minulo soboto se je pečal z vladno predlogo finančni odsek ogerske poslanske zbornice. Poročal je poslanec Pulszky, ki je pojasnjeval pomen predloge. Takoj za njim se je oglasil poslanec Košut, ki je izjavil, da vztraja njegova stranka na dosedanjem stališču in bode radi tega glasovala proti provizoriju. Košutovci nasprotujejo namreč provizoriju vsled tega, ker podaljšuje za jedno leto pogodbo, ki je po njihovem mnenju krivična, posebno kar se tiče kvote. Pristaši Košutovi bi najbrže radi videli, da bi Avstrija plačevala kar sama vseh sto odstotkov. Nadalje je izjavila še takozvana narodna stranka, da si pridržuje končno sodbo za poznejši čas. Na podlagi teh izjav je razvidno, da bo povodom razprave o tej predlogi v zbornici sicer nekaj burne debate od strani opozicije, vendar pa vladi ne bode povzročala posebne preglavice, ker ima Banffy na svoji strani še vedno veliko večino, ki bo brezpogojno dovolila v vse vladne zahteve.

Kontrolna komisija, kateri je evropska diplomacija poverila nalog, čuvati grške finance, je postavila bojda že načrt za svoje poslovanje, v katerem se nahaja nekaj za Grke prav ostrih določb. V prvi vrsti se določa, da se grški vladi načelno prepoveduje vsako razpolaganje z državnimi denarji. Kontrolna komisija obstoji iz šestih zastopnikov, izmed katerih po jednega imenuje vsaka šesterih velevlavstij in ga potem potrdi grški kralj. Ako se to ne zgodi v določenem roku, se predlog smatra veljavnim. Vse stroške te komisije nosi grška vlada. Komisija sme premestiti ali odsloviti vse uradnike, ki so v državni službi pri onih uradih, ki spadajo pod finančno kontrolo. Vsi blagajnični uradniki so navezani, odračunati vse denarne dohodke kontrolni komisiji in so za svoje poslovanje odgovorni le komisiji za finančno kontrolo. Vsi v tem oziru od grške vlade izdani in tem določbam nasprotni odloki so neveljavni. Vse navstale prepire mej vlado in komisijo razsoja posebno sodišče, ki je imenujejo velevlavstij. Te določbe so torej zelo trde za grško vlado, a morala se bode udati neupogljivi usodi.

Zveza mej Turčijo in Bolgarijo. »Standard« je koncem minulega tedna objavil zelo senzačno vest o neki pogodbi mej Turki in Bolgari. Ta list je namreč zvedel baje iz zanesljivih virov, da je bolgarski knez Ferdinand predložil sultanu načrt nekake ofenzivne in defenzivne pogodbe. Po tej pogodbi bi najpreje Bolgari pripoznali sultana za popolnega pokrovitelja svoje zemlje, kar je pravo za pravo že sedaj, nasprotno pa naj bi sultan dal bolgarskemu knezu zagotovilo, da ostane še nadalje glavni guverner Rumelije, in da ta čast pripada vedno le članom knežje rodbine. Za slu-

čaj vojske je preskrbljeno s tem, da mora sultan dostaviti 200.000, Bolgarija pa sultanu 100.000 mož. Konečno se zatrjuje, da so se že vršila potrebna predposvetovanja, ki so imela baje ugoden vspeh. Koliko je na tem resnice, ve dosedaj jedino le poročevalec »Standarda«, kajti skoro neumevno je, da bi sultan sklepal pogodbo z Bolgari v svojo korist, katero v tem slučaju težko najde. Nasprotno pa je lažje mogoče, da hrepeni po taki pogodbi knez Ferdinand, ker ravno on bi bil v tem oziru najbolj odškodovan.

Socijalne stvari.

Osemurno delo.

(Konec.)

Marsikdo se bo morda zavzel in v svojem ogorčenju zaklical: To je sleparska malopridnost, če se kdo z delavskim stanojem tako igra, in gorje zapeljivcem, kadar poide delavcem potrpežljivost in kadar spoznajo goljufive norčije svojih zapeljivcev. Na to pravim: Židovski zapeljivci se tega ne ustrašijo; dobro namreč vedó, da se tisti, katere so jedenkrat zapeljali, težko na pravo pot povrnejo. Kdor je jedenkrat oslepljen, temu se vid podeli le z vidom, in židovski zapeljivci so oslepili duševni vid delavskega stanu. Pod krinko »prosvitljenja«, da govorim z Youngom, pravijo, da odpirajo ljudstvu oči, in potem mu jih z lažnjivimi frazami iztaknejo, in take oči se le po čudežu zopet odpro. Ali, da rabim drugo primero, kdor se je jedenkrat privadil alkohola, se težko zopet navadi zmernosti, čeprav vidi in ve, da ga njegova požrešnost pelje v pogubo. Židovski zapeljivci, počenši od Mojzesa Hessa, ki je prvi napisal socijalistični »katekizem«, pa do današnjih vrhovnih rudečih matadorjev, so opijali in opijajo ljudstvo z alkoholom lažnjivih fraz, in telesni kakor tudi dušni alkoholizem se težko in redko ozdravi.

To je rekel sam Bebel v Erfurtu, da jim zadostuje, kakor hudiču, koga zgrabiti le za prst; če imajo le jeden prst, imajo hitro ne le celo roko, marveč celega človeka, in tako hiti drug za drugim v socijalistične mreže. To žid dobro ve, da pojde za njim dosti bedakov in zasleplencev, ki mu še sami nastavljajo nosove, da bi jih zanje vodil. Razumen človek mora osupniti, če premišljuje, da morejo biti ljudje tako kratkovidni, ko jasno vidijo, da se z njimi tako igra, da je vse, kar se jim obljublja, goli »švindel« in da oni kljub temu drvé za svojim zapeljivcem v lastno pogubo, ko n. pr. Bebel na shodu v Bruslju delavcem pravi: Vaše rane se ne smejo zaceliti, vaše rane morajo krvaveti, ko v Erfurtu z vso drznostjo trdi, da mu ni nič na tem, da bi za delavski stan česa dosegel, in ko delavec temu še ploska, tedaj lahko vsak uvidi, kam pride razum in razsodnost delavskega stanu. Jaz si tega ne morem drugače razlagati, da je tukaj vmes maslo demonovo, v čegar službi je cela socijalna demokracija. Nekaj podobnega se je prigodilo koncem minulega stoletja. Zloglasni Voltaire, ki se je na jedni strani z vso

silo prizadeval, da bi izroval ljudstvu vero iz srca, in na drugi strani trdil, da je najboljši prijatelj ljudstva, ta Voltaire je rekel o ljudstvu to-le: »To so voli, ki komaj zaslužiijo sena, izesa in biča.« In ljudstvo je vedelo, kaj pravi o njem Voltaire, in kljub temu ga je v svoji zaslepljenosti oboževalo, in kip njegov, kakor kip »največjega človekoljuba« na odru kronalo.

Kako naj se to razlaga? Zdrav razum tega ni storil, marveč razum, ki ga je oslepil hudič. — Na to je prišla revolucija, v kateri je celi Franciji vladala peščica Jakobincev, največ pravno propalih ljudi; a oni sami so rekli o sebi: »Vsak pravi Jakobinec najmanj trikrat zasluži vislice.« In ljudstvo je kljub temu verovalo tem propalim »gavgarjem« in poslušalo njihova povelja, če prav je videlo in vedelo, da so to lažniki prvo vrste.

Toliko pripomnim temu, ki se čudi, kako morejo ljudje še danes tako zaslepljeni biti, da verjamejo lažnjivim kričanjem, ki igrajo z njimi najbolj smešno komedijo. Petöfi je rekel: »Svet ne bo nikdar brez blaznih, da nagiba se k temu, da bode jedenkrat cel svet jeden velik norec, in modri in razumni bodo redki.« Resnično danes, ko ima laž največ odmeva in resnica največ sovražnikov, danes, ko se resnici ne verjame, i čeprav je jasno in razvidno in tisočkrat dokazano, in ko slednji vsaki še tako neumni in drzni laži takoj veruje, in to brez dokaza, danes se zdi, da se izpolnjuje prorokovanje Petöfijevo. In zato je rekel nekdo: »da bi Bog ljudstvo ohranil pri zdravi pameti«, k čemur dostavljamo: in zlasti delavsko ljudstvo, katerega še ni okužil socijalnodemokratski švindel.

Kako resno, pošteno in odkritosrčno se obnaša napram temu naša stranka. Naš temelj stoji trdno kakor granitna skala; mi ne obljublamo delavskemu stanu ničesar, kar bi se ne moglo doseči. Ustanovitelj socijalne demokracije, Marx, je dal geslo: »Treibt nur Uebertrumpfungspolitik«, t. j. obljubajte ljudstvu več, kakor je mogoče spolniti, ker ljudstvo hodi rado za tem, kdor mu več obljublja. To je sramotna taktika, to je nečastna politika, a kaj je socijalnim demokratom za čast in poštenost v politiki? Njihovi liberalni očakarji so rekali »in der Politik herrscht keine Moral«, in rudeči sinčki so se v tej stvari do cela vrgli po svojih očetih. Zato obljubljajo in obljubljajo in čenčajo ljudstvu, kadar pa pride čas za delo, denejo roke križem.

In sedaj se vrnimo k naši stvari, k delavski dobi. Ko smo mi na shodu v Litomišlju povedali svoje nazore o delavskem času, in rekli, da ni mogoče dejati vsega dela v jedno kategorijo, ker je nekatero lažje, drugo težje in zopet tretje še težje, da naj bo torej samo za težja dela in za one, ki proizvajajo veliko blaga, odmerjena doba osmih ur, kakor je bilo to v srednjem veku, tedaj so se socijalni demokratje na nas usipali kakor ose, in nas razglašali za sovražnike in neprijatelje delavskega stanu in so zahtevali splošno vpeljavo osemurnega dela skozi in skozi, in sedaj — njihovi voditelji napovedujejo svojim težnjam bankerot. Kako velikanski fiasco je to za socijalne demokrate in kako veliko zadoščenje za nas. Mi kvitiramo z njimi, in če zopet nekoč kak rudečkar začne loviti ljudstvo na limanice osemurnega dela, jim bodo naši sodrugi predložili pobotnico proglašene bankerota.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. oktobra.

(Znamenita tristoletnica.) Ravno danes pred 300 leti, namreč na dan godu sv. Lukeža l. 1597, je izbral mladeniški, še le devetnajsetletni nadvojvoda Ferdinand — poznejši cesar Ferdinand II. — v nemškem Gradcu našega slavnega rojaka, tedanjega stolnega dekana ljubljanskega, Tomaža Hrena za škofa ljubljanskega. Nadvojvoda Ferdinand se je ravnal pri tem važnem koraku po želji pokojnega ljubljanskega škofa Janeza Tavčarja, kateri mu je na smrtni postelji priporočal Tomaža Hrena kot moža, najvrednejšega za ljubljansko škofovsko stolico. Tomaž Hren sam nam je ohranil ta znameniti dogodek ter je kratko zabeležil tudi čutila, ki so navdajala ob tej resni priliki njegovo srce, z nastopnimi besedami: »Bogu in Devici Mariji, veliki božji porodnici, bodi čast in slava! — V god sv. evangelista Lukeža sem bil ed presvitlega nadvojvode Ferdinanda, svojega presvitlega gospoda, v Gradcu, v grajskem dvoru, v notranji nadvojvodovi sobi, ustmeno izvoljen in imenovan za škofa ljubljanskega. Gospod Jezus, naš zveličar

Tem lepše klila in dehtela.
Oh daj nebes mogočna nam gospa,
Oh daj poguma in srca!
Da nikdar narod naš ne zdvoji
V najgorjem in najhujem boji!
Da bolj ko smo preganjani,
Tem bolj smo neomajani,
Da kakor skala mi ostanemo
Viharju nikdar se ne ganemo,
Da vero, narod z njo ohranimo
Propada ga obranimo!

Drhteč pa slednjič Te še prosim
To prošnjo dolgo v srcu nosim —
Da iz nad gore Ti razliješ
Povsod, kjer rod slovenski zijes,
V vsa blaga srca jedne misli,
In del za narod svetih iste čisli
Po Tebi naj zasijejo nam z gore
Prameni zlati bratske zore:
Marija, Tvoja tiha naj ljubezen
Slovence splete vse v obroč železen,
V obroč poštenih, vernih nas možakov
Za dom trpečih narodnjakov!

Pred Triglavsko kapelo.

Ant. Medved.

Ob nas se dviguje mogočni Triglav,
Pod nami vrsté se zelene planice,

Nad nami nam snuje nebó pozdrav,
Pred nami se svita Marijino lice.

O kólíka radost in duševna slast
Lahkó nas napaja slovenske sine,
Da Materi Božji zgradili smo v čast
Svetišče v prostoru take višine!

Karkoli slovenski rod započne
Za dom koristnih činov in častnih,
Nebeški obrambi zaupa vse
Boječ se nezgod in sovragov oblastnih.

Ta stavba bodi hvaležnosti znak
Bogú, ki pred vekí utrdil je gore,
Da v naši deželi stoji orjak,
Ki vsakdo s ponosom nazvati ga more.

Ta stavba bodi molitve izraz,
Da Matí mogočna vseh onih ne zabi,
Ki lepíh planin skaloviti obraz
Od daleč, od blizu vsa leta jih vabi.

Ta stavba bodi zavetje mirú
Za potnikov trudapolno hojo,
Da strahom pod vélikim Bogom tu
Odvisnost in ničevost čutíjo svojo.

O mnogo let vsem tujcem in nam
Odsevaj s kapele Ave Maria.
Pred Bogom in svetom visoki ta hram
Ime Slovencev s častjó naj ovíja!

(Konec sledi.)

„in škof naših duš, brez čegar pomoči je naše delo brezuspešno, naj mi podeli milost svojega svetega Duha, da bi z njegovo pomočjo jaz slabi opravljal to visoko službo ter s svojim dejanjem in svojimi nauki koristil časti njegovega veličanstva pri dušah mnogih kristijanov, in da bi končno prejel nebeško krono, katera je obljubljena tistim, ki vstrajajo zvesto do konca. Amen.“ — To molitev novega škofa, ki je bil od sv. stolice potrjen še le leta 1598, posvečen pa še le leta 1599, je Bog tudi uslišal, kajti nova zarja je napočila s tem dnevom naši škofiji, zarja katoliškega gibanja, ki se je pod neustrašenim in neutrudljivim vodstvom škofa Tomaža Hrena prerodilo in čudovito utrdilo. Tri sto let je že zatonilo v morje večnosti in mi še živimo sadove njegovega neumornega truda, še crpimo iz neusahljivega studenca katoliške resnice, za katero je zastavil slavni Hren vse svoje dušne sile. Za trdno upamo, da je naš Tomaž že davno prejel od Boga nebeško krono in obilno plačilo, ter prosimo Vsemogočnega, naj prodirajoči katoliški ideji tudi v naših dneh podeli isto moč in iste vspehe, kot ob Hrenovih časih.

(Ministerska kriza in „Slov. Narod“.) Minuli petek je objavil jednako našemu listu tudi „Slov. Narod“ brzojavko z Dunaja, v kateri se je poročalo, da je ministerski predsednik grof Badeni podal ostavko in se isti večer podal v Budimpešto k cesarju. Ta vest se je pokazala pozneje kot prezgodnja in „Slov. Narod“ je drugi dan objavil drugo brzojavno poročilo, v katerem se zatrjuje, da so vest o Badenijevi ostavki raznesli nemški klerikalci. To je pa, kakor smo zvedeli iz zanesljivih virov, popolno neresnično. Vest o ministerski krizi sta razbobnala po zbornici „Narodov“ poročevalec žid Penížek in njegov prijatelj židovski poslanec Kareis, zastopnik 2. dunajskega okraja, kateremu je ravno prvi, akoravno tudi poročevalec čeških listov, največ pripomogel k zmagi. Nasprotno je bil pa ravno „nemški klerikalec“ baron Dipauli, ki je to vest prvi avtentično dementoval. Iz tega sledi, da je resnica ravno nasprotno, kar poroča „Narod“, in da ga je njegov poročevalec zopet jedenkrat pošteno „nalfarbal“.

(Osebna vest.) Č. g. Jan. Ažman, dež. poslanec in župnik v Gorjah, je precej hudo obolel. Prijateljem priporočamo blazega in vsem dragega gospoda v molitev, da bi mu dal Bog kmalu zopet trdno zdravje.

(Dnevni red) občinskega sveta ljubljanskega izrednej seji, katera bode v torek, dne 19. oktobra 1897 ob petih zvečer v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Koménsega ulicah. I. Predsedstvena naznanila. — II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Finančnega odseka poročili: 1. o prošnji uredništva knjige: „Unsere Monarchie“ za prispevek k izdaji zvezka „Krain“; 2. o prošnji Andreja Lukežiča in Blaža Svetla, mestnih čuvajev na Gradu, za prispevek k nakupu kurjave. — IV. Stavbnega odseka poročila: 1. o regulacijskem načrtu za oni del mesta, ki leži za južnim kolidvorom ob obeh straneh Dunajske ceste; 2. o prošnji „Kranjske stavbne družbe“ za izplačanje kolovadnega zneska pri pehotnej vojašnici; 3. o zgradbi kanala na Starem trgu od Rebrja do Ljubljanske skozi Trubarjeve ulice, mesto po Zatiških ulicah; 4. o ugovoru dr. Ignacija Kotnika proti stavbni določbi mest. magistrata št. 8271 de 1897; 5. o ugovoru Frana Lavrenčiča, hiš. posest. na Kongresnem trgu št. 12 proti nivelu trotoarja ob hišah na južnej strani Kongresnega trga; 6. o ugovoru Oroslava Dolence, hišnega posestnika v Wolfovih ulicah št. 10 proti magistratnemu odloku št. 33.297 de 1897; 7. o ugovoru Adolfa Hauptmanna, hišnega posestnika na Sv. Petra cesti št. 48 proti odloku mestnega magistrata št. 29859 de 1897; 8. o ugovoru M. Pallusovih dedičev proti magistratnemu odloku št. 29.536 de 1897. — V. Policijskega odseka poročilo o prošnji zadruga ljubljanskih prevoznikov za predruženje prevozniškega reda in maksimalne vozne tarife. — VI. Kuratorija mestne višje dekliške šole poročilo o učnih uspehih v preteklem šolskem letu in o stanju šole sploh. — VII. Občinskega svetnika dra. Vinka Gregoriča samostalni predlog glede uravnave stavbne črte na Resljevej cesti ob posesti mestne občine in uravnave hodnika na ravno tej cesti do Komenskega ulice. — VIII. Personalnega in pravnega odseka poročilo o prošnji bivšega mestne blagajnice kontrolorja Karola Lachainerja za priznanje pokojnine. — IX. Finančnega odseka poročili: 1. o prošnji Neže Švigeljeve, hišne

posestnice na Sv. Petra cesti št. 62, glede izplačila dovoljenega jej 3% posojila; 2. o prošnjah za predujme.

(Administratorjem v Rovtahn nad Jesenicami) je imenovan gosp. Val. Jakelj, dosedaj deficitent v Rbnem pri Bledu.

(Pogreb č. kanonika Jakoba Stariha v Črnomlju) se je vršil 11. t. m. ob 9. uri dopoldne Sprevod je vodil in slovesno sv. mašo služil semski dekan preč. gosp. Anton Ales. Pogreba se je udeležila vsa šolska mladina pod vodstvom svojih učiteljev, uradništvo z gosp. glavarjem na čelu, požarna bramba z mestno godbo, bratovščina zal. M. B. in sv. Jožefa. — Pevci so zapeli pred hišo „Blagor mu“ in na pokopališču „Nad zvezdami“. Blagi pokojnik, katerega sta vsled njegovih zaslug odlikovala cerkev in cesar, je svoje imetje zapustil večinoma v dobre namene, za dijaške ustanove, ki se bodo glasile na ime Jakob Pičanski, ker je v Pičani v Istriji mnogo let kot dekan deloval, za revne cerkve itd. Smrt pokojnikova je bila lahka. Malo prej previden z vsemi zakramenti za umirajoče, je kmalu na to pričel smrtni boj, ki pa ni dolgo trajal, in zaspal mirno v Gospodu. — Naj v miru počiva!

(Nemško gledališče v Ljubljani.) Že takrat, ko je še žid Oppenheim kraljeval na deskah našega deželnega gledališča, čuli so se že glasovi, da nemško gledališče propada in da je potreba kaj posebnega storiti za ohranitev nemštva v Ljubljani. Po znanem nemškem pregovoru: „Es kommt selten etwas Besseres nach“, morali so pa letos naši ljubljanski germani doživeti jako neprijetno presenečenje. V nadi, da nastopi z novim ravnateljem — seveda tudi židom — nova era, ki bode slovensko podjetje kar v dno potopila, poprijela se jih je strašna ošabnost. Toda prišlo je tako, kakor je moralo priti, prišlo je pri jedni zadnjih predstav do demonstracij, s kojimi se je odločno odklonila prva pevka in pokazala nezadovoljnost z vso to operetno smerjo. Dočim že lansko leto opereta ni bila nič vredna, je pa letos še desetkrat slabše! Kako torej rešiti nemško gledališče! Recept za to se je že našel. Pikanterije, kakor „Im Pavillon“ ali „Parfum“, koje so že na Dunaju v vseh poštenih krogih zaradi nekaterih škandaloznih scen obudile občno nevoljo, so tista nada, s katero se bode „das deutsche kunstsinnige Leibarbeiter Publicum“ pritegnilo v sicer vedno prazne gledališke prostore. Toliko za danes, kaj več utegne prinesiti „Slovenski Narod“, ki iz strahu pred dr. Schafferjem menda ni pozabil, kar je pred kratkim obljubil.

(Duh. premembe v lavant. škofiji.) Zopet nastavljen je g. Ant. Ravšl kot kaplan v St. Lovrencu v Slov. Goricah. — Prestavljen je kaplan g. Fr. Horvat iz Zibike k sv. Petru pod svetimi gorami.

(Socijalno-demokratske shode) napoveduje „Delavec“ za 20. t. m. v Gorici, 21. v Nabrezini, 22. v Hrpeljah, 23. v Divači, 24. v St. Petru na Krasu in 25. t. m. v Logatcu. — Na dnevnem redu je na vseh shodih vprašanje: Socijalna demokracija in železničarji. — Somišljeniki pozor!

(Upravno sodišče) na Dunaju je zavrnilo pritožbo g. Ivana Koširja in tovarišev proti odlokom deželne vlade kranjske v zadevi občinskih volitev v Kamniku.

(V Selcih) se v kratkem ustanovi društvo gasilcev. Pripravljalni odbor je že izročil pravila oblatvu v potrdilo.

(Življenje rešil.) Včeraj ob pol dvanajstih je pri Janeschovi usnjarni padla v vodo šestletna deklica Schulzeva, katero je narasla Ljubljanka hipoma odnesla od kraja. Ljudje skozi okno bližnjih hiš to zapazijo in višjegimnazijec Lojk vrže hitro s sebe čevlje, mej potoma še vrhno suknjo ter skoči za vtopljajočo se deklico v Ljubljano. Sredi vode jo dohiti ter srečno reši z nevarnostjo lastnega življenja iz vode.

(Nesreče.) V sredo dne 6. oktobra so se peljali iz Idrije proti domu trije Kanomelci. Med potjo pa je padel z voza pošten gospodar Valentin Golja in se tako ranil, da je umrl. Isti dan so se skoro na prav tistem kraju splasili konji Zirovcem. Usnjar Janez Šorlu je obležal nezavesten, a so ga kmalu spravili po koncu. Dne 14. oktobra je pa padel s hleva Jožef Močnik, posestnik iz Gor. Kanomlje, in se tudi tako poškodoval, da bo težko okreval. Z omenjenim posestnikom je padla tudi njegova hči; sreča je še bila, da si je pohabila samo prste. Vedno se sliši le kaj slabega. Med letom sta se ubila v

kanomeljskih bregovih dva vola in dve kravi. Same nesreče!

(Zagotovitev kruha in ovsa za vojaštvo 3. voja.) Konkurenčna obravnava za zagotovitev teh dveh predmetov se vrši in sicer 26. oktobra v Celovcu (1464 poreij kruha in 1764 poreij ovsa), 29. okt. v Gradcu (966 poreij kruha) in 3. nov. v Mariboru (790 poreij kruha in 154 poreij ovsa). Erarične peti v Celju in Beljaku se dajo v najem proti mesečni najemščini 11 cizir. 10 gld. Natančnejši pogoji se lahko vpogledajo pri vojaškem oskrbovališču, pri okrajnih oblastvih in kmetijskih družbah dotičnih kronovin.

Današnje številki je priložen **zaznamek dobitkov „Glasbene Matice“** zadetih pri srečkanju dne 15. oktobra 1897 l.

Društva.

(Klobučarski sestanek.) Včeraj dopoldne so se zbrali zastopniki klobučarskega obrta v rokodelskem domu. Zastopani so bili: Kranj, Loka, Metlika, Črnomelj, Žuzemberk, Logatec, Borovnica, Trnovo. Mnogo klobučarskih mojstrov, ki se ni moglo osebo udeležiti sestanka, je izjavilo svoje soglasje. V lepem preglednem poročilu je pojasnoval gosp. A. Terček iz Metlike, kako propada klobučarstvo na Kranjskem. Strojno izdelovanje je uničilo nekdaj tako cvetoči obrt. Nad 200 učencev so imeli v prejšnjih časih klobučarski mojstri; sedaj jih je komaj 5. Mojstrov ni niti 100 več in vsak izmed njih toži po pravici, da ne more izhajati. Vrh tega si pa še mej seboj tekmujejo. Treba je skupnega delovanja v rešitev klobučarskega stanja. G. Francič iz Črnomlja je nato nastopal pomen združnega združevanja. Obrtni stan se ne more drugače ohraniti, nego da si pridobi samostojne zadrage. Klobučarji si moramo ustanoviti svojo strokovno zadrugo za celo Kranjsko. Če se samo v to združimo, da surovo blago kupujemo skupno, smo že mnogo pridobili. Sklenimo torej soglasno, da osnujemo »zadrugo kranjskih klobučarjev«. Dr. Krek pojasnjuje način, kako se tako zadrugo ustanovi, in opisuje njene koristi. — V zanimivem nadaljnjem govoru se je videlo, kako potrebni so skupni sestanki. Od vseh krajev smo čuli jednake tožbe in splošno se je povdarjala potreba skupnega delovanja. V pripravljalni odbor, ki naj uredi vse potrebno, da se ustanovi zadruga, in ki naj se tudi dogovori o skupnem ceniku, so bili izvoljeni gg.: Jamnik, Jos. Ovčjek, Fr. Urbas, Jan. Telban, A. Terček, I. Francič in Janc. Sprožila se je tudi misel vseslovenskega obrtnega shoda. Vsi navzoči so jo gorko pozdravljali. Po pravici se smemo nadejati, da ta lepi sestanek ne ostane brez sadov.

(Vabilo) na redni občni zbor društva „Narodni dom“ v sredo dne 20. oktobra t. l. ob šestih zvečer v klubovi sobi I. nadstropja. Dnevni red: 1. Ogovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikov. 4. Poročilo pregledovalnega odseka. 5. Volitev predsednika in 11 članov upravnega odbora (§ 9 dr. pravil). 6. Volitev pregledovalnega odseka 5 članov (§ 13 dr. pravil). 7. Posamezni nasveti društvenikov. V Ljubljani, dne 14. okt. 1897. Predsednik: dr. vitez K. Bleiweis-Trstenič.

(Slovensko katoliško akademsko društvo „Danica“) priredi v četrtek dne 21. oktobra t. l. ob 1/2 8. uri zvečer v prostorih Kastnerjeve restavracije „Zum Magistrat“ I. Lichtenfelsstrasse na Dunaju svojo prvo redno občno sejo z sledečim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje; 2. poročilo odborovo; 3. poročilo revizorjev; 4. a) volitev predsednika; b) volitev odbora. — Za odbor: phil. Anton Vadnal, t. č. predsednik. phil. Bergant, t. č. tajnik.

Telegrami.

Brno, 18. oktobra. Vsled petindvajsetletnice „Slovenčeve“ kličemo Vam iz globočine bratskega srca: Živeli! Gospod Bog naj blagoslovi tudi za bodočnost neumorno Vaše delovanje za vero in domovino.

Uredništvo „Hlas-a“

Dunaj, 17. oktobra. Včeraj popoldne se je vršil ministerski svet, ob enem so se pa zbrali k posvetovanju klubovi načelniki desnice, ki je trajalo nad dve uri. Iz srede poljskega kluba sta bila prisotna poleg Jaworskega še grof Dzieduszycki in vitez Abrahamovicz. Mladočeški klub je zastopal dr. Kramar. Tudi baron Dipauli se je udeležil konference.

Atene, 18. oktobra. Iz Kaneje se poroča, da je položaj na Kreti vedno bolj nejasen. Krščansko imetje je večinoma oropano in razdejano in vsled tega beda nepopisna. Vstaši so sklenili doposlati veleavlastnim spomenico, v kateri bodo prosili nagle rešitve in se izjavili za vsak pogoj.

Carigrad, 18. oktobra. Grška pooblaščenca Maurokordato in Stephano sta obiskala velikega vezirja in zunanjega ministra ter izročila svoja pooblastila, s katerimi se smeta udeleževati pogajanja o določitvi državne meje.

New. - Jork, 17. oktobra. Iz Havane se poroča, da je ob obrežju Pinar del Rio potopil se parnik „Triton“, na katerem je bilo poleg vojakov in službenega osebja 200 potnikov, izmed katerih se ni nihče rešil.

Umrli so:

16. oktobra. Jera Ahlin, posestnica, 76 let, Karlovska cesta 18, kap. — France Skopee, delavec, 74 let, Hrenove ulice 5, kap.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
16	9 zvečer	740.5	13.2	sl. sever	oblačno	4.1
17	7. jutraj 2. popol.	741.8 741.5	12.4 20.6	sl. jvzh. sr. jvzh.	megla poloblačno	
17	9. zvečer	741.7	13.3	sl. jvzh.	jasno	0.0
18	7. jutraj 2. popol.	742.1 741.9	12.0 17.4	sl. svzh. sl. jvzh.	megla del. oblak	

Srednja temperatura sobote 12.7°, za 2.3° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje 15.4°, za 5.2° nad normalom.

Zahvala. 701 1—1

Za vsestransko sočutje ob nepričakovani smrti naše preljube hčere, soproge in matere, gospe

Marije Bruss-Štefeto

kakor tudi za darovane lepe vence in za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu požitku, izrekamo vsem prijateljem in znancem najiskrenejšo zahvalo. Srčna hvala vsem!

Osmi po dragi pokojnici se boče opravljala v soboto dne 23. oktobra v župni cerkvi sv. Petra v Ljubljani ob 10. uri popoldne in v župni cerkvi sv. Lenarta v Kropi.

V Ljubljani, dne 18. oktobra 1897.

Žalujoča rodbina.

Dragotin Pečenko,

mizarski mojster v Ljubljani, Rimska cesta 10,

uljudno naznanja prečast. duhovščini in slav. občinstvu, da je prišel samostojno izvrševati

572 20—8

mizarski obrt.

Ob enem se priporoča najtopleje v naročila na vsakovrstna stavbinska in pohištvena mizarska dela,

katera bo izvrševal povsem natančno iz dobro osušenega mehkega in trdega lesa po dobremu delu primerni ceni.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Zahvala.

Za mnogobrojno udeležitev pri pogrebu prečastitega gospoda

Jakoba Stariha

zlatomašnika, častnega kanonika, dekana v pok., viteza Frano Jožefovega reda itd.

izrekamo tem potom vsem častitim spremljevalcem, osobito prečast. g. dekanu semliškem za spreved in opravljeno slovesno sv. mašo, in vsi velečastiti duhovščini od blizu in daleč, visokorodnemu gospodu okrajnemu glavarju in vsem gg. uradnikom, sl. mestnemu občinskemu zastopu, gg. učiteljem udeleživšim se s šolsko mladino spreveda, gg. pevcem za ganljivo petje pred hišo in na grobu, častni pogrebni bratovščini žalostne M. B., slav. požarni brambi in mestni godbi v Črnomlju, vsem drugim gospodom in gospem, sorodnikom, prijateljem in znancem in vsemu občinstvu.

Ob enem prisrčna zahvala vsem onim, ki so nam pismeno ali ustno izrazili svoje odkritosrčno sožalje, ter prosimo, da blagega pokojnega gospoda kanonika ehanjijo v trajnem spominu in molijo za večni mir in pokoj njegovi duši.

V Črnomlju, dne 16. oktobra 1897.

698 1—1

Žalujoči ostali.

697 1—1

Potrjim srcem naznanjavo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je vsegamogočni Bog danes ob 5. uri popoldne najinega preljubljenega sinka

Leopolda,

učenca IV. razreda ljudske šole,

po kratki in mučni bolezni v 10. letu njegove starosti poklical k Sebi v lepši, boljši svet.

Pogreb boče v ponedeljek, dne 18. t. m., ob 4. uri popoldne.

V Kranju, dne 16. oktobra 1897.

Karol in Leopoldina Šavnik.

Namesto vsakega posebnega naznanila.

Zahvala. 700 1—1

Za mnogobrojne dokaze blagega sočutja mej boleznijo in ob smrti, za krasne vence, kakor tudi za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu naše iskreno ljubljene matere, stare matere in tašče, gospe

Jerice Ahlin,

hišne posestnice,

ki je po kratki, mučni bolezni umrla v soboto popoldne ob 3. uri v 76. letu svoje starosti, in bila danes popoldne ob štirih pokopana, čutimo se dolžne, izreči najtoplejšo zahvalo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem od blizu in daleč. Posebno se še zahvaljujemo prečast. šentjakobski duhovščini, v prvi vrsti velečast. gosp. kanoniku-župniku J. Rozmanu za tolažbo polno pomoč v bolezni in ob smrti, ter sploh vsem, ki so na kakoršenkoli način izrazili svoje sočutje ob prerani smrti drage pokojnice. Bog povrni vsem stotero.

Blago pokojnico priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 18. oktobra 1897.

Žalujoči ostali.

Prodá se prostor

v Gameljnah b'izo glavne ceste, primeren za žago, mlin ali kako tovarno.

Več se poizvé pri lastniku v Gameljnah hiš. št. 28. 672 3—3

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrška obstoji od l. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najfinjšega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev. 674 10—1

Radi izpraznjenja skladiščnih prostorov so za vsako ceno na prodaj

stara okna, vrata, steklene stene, železna omrežja itd.

Natančneje se poizvé pri stavbinski tvrdki

Viljem Treo v Ljubljani,
Marije Terezije cesta 10.

695 2—2

Josip Župan

Juanka Župan rojena Hnauš

poročena.

Mojstrana,

Hrško,

dne 18. oktobra 1897.

699 1—1

Anton Pongratz

fužinski uradnik

Cecilija Pongratz roj. Kliner

poročena.

Jesenice, dne 18. oktobra 1897.

694 1—1

Dunajska borza.

Dne 18. oktobra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 20 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 20 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 85 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 65 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 60 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	353 " — "
London vista	119 " 65 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 77 1/2 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonor)	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 10 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 16. oktobra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	160 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 " 20 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 65 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 " 50 "
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " — "
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 " 85 "
Posojilo goriskega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " — "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 50 "
Priporočene obveznice državne železnice	226 " 25 "
" " južne železnice 3%	180 " 85 "
" " južne železnice 5%	126 " — "
" " dolenskih železnic 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 " — "
Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	18 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	73 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " 25 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	164 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3385 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	403 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	82 " 75 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	92 " — "
Montanska družba avstr. plan.	129 " — "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	164 " 50 "
Papirnih rubljev 100	127 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.